

[Justitsministeren.]

Efter udsendelsen af cirkulæret af marts 1964 har justitsministeriet ved forskellige lejligheder forespurgt politiet ved grænsestationer, hvilken kontrol man førte i henhold til cirkulæret, og indberetninger herom er indsendt til justitsministeriet. På et tidspunkt er det over for ministeriet blevet hævdet, at cirkulæret ikke blev efterlevet ved Gedser og Rødby, og det er antagelig justitsministeriets henvendelse for nylig til politiet ved de pågældende overfartssteder, der er blevet opfattet som en skærpelse af de gældende regler.

Når det ærede medlem spørger mig, af hvilke grunde jeg har skærpet reglerne for kontrol ved Gedser og Rødby med udenlandske motorkøretøjers vægt, må jeg altså svare, at der ikke er sket nogen ændring i de gældende bestemmelser siden justitsministeriets cirkulære af marts 1964, ved hvilket der som anført tværtimod blev tilstedt udenlandske køretøjer lempelser, som de ikke tidligere havde.

Det ærede medlem har også rejst spørgsmålet om, hvorfor vægtekollen ikke udøves i Gedser. I den anledning vil jeg gerne oplyse følgende: der findes i Gedser ikke nogen vægt, der kan klare de store vogntog. Den praktiske fremgangsmåde har derfor været den, at landpolitiet i Gedser telefonisk har underrettet politiet i Nykøbing F. om, at lastvogne er kørt ind i landet. Vognene standses derefter et par kilometer efter Nykøbing F., men kun de vogne, der allerede efter papirerne kører med overlæs eller ikke er forsynet med vægtpapirer, bliver henvist til kontrolvejning i Nykøbing F., medens de øvrige kan fortsætte kørslen straks. En kontrolvejning, hvorved der ikke konstateres overvægt, tager fra ½ til 1 time.

Med hensyn til muligheden for ...

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at tiden er mere end udløbet.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg skal skynde mig.

Formanden: Ville det ikke kunne udsættes til svaret i næste omgang?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det er højst sandsynligt, men jeg skulle jo svare på de spørgsmål, der er stillet.

Lysholt Hansen: Ja, jeg beklager, at ministeren ikke fik svaret på det, jeg egentlig helst ville have svar på, nemlig om man kunne ændre kontrolsystemet — det var det, der skulle være konklusionen. Men jeg håber, det kan klares i anden omgang, for jeg vil gerne sige, at det er min opfattelse, at man må behandle de vognmænd ordentligt, der kommer til Danmark sydfra med en tilladelse — jeg står med den her — udstedt af det svenske statsbiltilsyn, hvorefter de må køre med en vægt på 40 t.

Man må forlange, at færdselspolitiet, når de ved, at de kommer, i hvert fald møder op i Gedser i stedet for at stoppe dem ude på landevejen og idømme dem en bøde, som de slet ikke kan forstå de skal have, når de har den svenske stats tilladelse. Det mindste, man kan forlange, er, synes jeg — og det håber jeg ministeren kan give tilsagn om — at denne kontrol foretages straks i Gedser, hvor det kan aflæses af papirerne. Det vil ikke give ulemper, og det vil ikke give den surhed og utilfredshed, der med rette er. Det andet forekommer mig at være meget ubehageligt.

Hvad angår reglerne med hensyn til vægt, vil jeg gerne spørge ministeren: ville det ikke være muligt på nordisk plan, f. eks. i Nordisk Råd, hurtigst muligt at tage op til overvejelse at indføre de samme vægtregler i Danmark og Sverige? Hvis vi ikke kan blive enige med tyskerne om det, må vi dog i de nordiske lande kunne blive enige om at have de samme regler, således at vi ikke diskriminerer os selv herhjemme.

Om landevejene herhjemme kan bære denne trafik eller ej i mindre grad end landevejene i Tyskland og Sverige, skal jeg ikke kunne bedømme. Jeg mener blot, at det bør være sådan, at vognmænd, der